KOMISIJAS REGULA (ES) 2020/772

(2020. gada 11. jūnijs),

ar ko attiecībā uz kazas un apdraudētas sugas skarošu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju izskaušanas pasākumiem groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001 I, VII un VIII pielikumu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 999/2001 (2001. gada 22. maijs), ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai ([1]), un jo īpaši tās 23. panta pirmo daļu un 23.a panta m) punktu,

tā kā:

(1) Regula (EK) Nr. 999/2001 nosaka dzīvnieku transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumus.

(2) Minētās regulas VII pielikuma B nodaļa nosaka pasākumus, kas jāveic, kad liellopiem, aitām un kazām konstatēts TSE gadījums. Ja aitai vai kazai ir apstiprināts klasiskās skrepi slimības gadījums, uz saimniecību jāattiecina nosacījumi, kas izklāstīti vienā no trijiem VII pielikuma B nodaļas 2.2.2. punktā paredzētajiem variantiem.

(3) 2. variants prasa visas aitas un kazas saimniecībā nonāvēt un pilnīgi iznīcināt, izņemot tādas aitas, kurām ir pret klasisko skrepi slimību rezistents prionu proteīna genotips.

(4) 2017. gada 5. jūlijā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA) pieņēma zinātnisku atzinumu, kas veltīts kazu ģenētiskajai rezistencei pret TSE ([2]). Pēc EFSA atzinuma, lauka un eksperimentālie dati ir pietiekami robusti, lai varētu secināt, ka ģenētisku rezistenci pret klasiskajiem skrepi celmiem, par kuriem zināms, ka tie dabiski sastopami ES kazu populācijā, piešķir alēles K222, D146 un S146. EFSA atzinumā secināts, ka pārvaldību attiecībā uz klasiskās skrepi slimības uzliesmojumiem kazu ganāmpulkos varētu balstīt uz ģenētiski rezistentu dzīvnieku selekciju līdzīgi tam, kā Regulā (EK) Nr. 999/2001 patlaban noteikts attiecībā uz aitām.

(5) Tāpēc Regulas (EK) Nr. 999/2001 VII pielikuma B nodaļu ir lietderīgi grozīt, lai ieviestu iespēju nonāvēt un iznīcināt tikai tās kazas, kas pret klasisko skrepi slimību ir uzņēmīgas. Tas, kuri dzīvnieki, balstoties uz to ģenētisko rezistenci pret slimību, nonāvēšanai un iznīcināšanai nebūtu jāpakļauj, katrā gadījumā būtu jānosaka dalībvalstīm.

(6) EFSA atzinums uzsver, ka, attiecībā uz kazām izmantojot audzēšanu, kas mērķēta uz rezistenci pret klasisko skrepi slimību, gan iespējams šo slimību sekmīgi kontrolēt, tomēr lielākajā daļā šķirņu šīs alēles ir reti sastopamas, tāpēc ir varbūtīgi, ka augsts izlases spiediens negatīvi ietekmēs ģenētisko daudzveidību. Tāpēc atzinumā ieteikts dalībvalstu līmenī atkarībā no attiecīgās šķirnes pieņemt pasākumus, kas pastiprina kazu populācijas ģenētisko rezistenci ([3]). Tāpēc vajadzētu būt tā, ka dalībvalstis savu audzēšanas stratēģiju var izstrādāt, balstoties uz to, cik bieži alēles, kas piešķir ģenētisku rezistenci pret klasisko skrepi slimību, sastopamas šo valstu kazu populācijā.

(7) Pēc EFSA ieteikuma, ja saimniecībā, kurā tur kazas, uzliesmo skrepi slimība, dalībvalstīm uz audzēšanas stratēģijas pamata būtu jāizlemj, kādi konkrēti pasākumi būtu jāīsteno, lai nostiprinātu minētās saimniecības kazu populācijas ģenētisko rezistenci.

([1]) OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.
([2]) *EFSA Journal* 2017; 15(8):4962.
([3]) *EFSA Journal* 2017; 15(8):4962, 4. lpp.

(8) Padomes Direktīvu 89/361/EEK ([4]) no 2018. gada 1. novembra ir atcēlusi Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1012 ([5]). Minētās regulas 2. panta 24. punkts nosaka "apdraudētas šķirnes" definīciju; tā ir vietēja šķirne, kuru dalībvalsts atzinusi par apdraudētu, kura ir ģenētiski pielāgojusies vienai vai vairākām tradicionālajām audzēšanas sistēmām vai vidēm minētajā dalībvalstī un kuras apdraudētības statusu zinātniski ir noteikusi iestāde, kam ir attiecībā uz apdraudētām šķirnēm ir nepieciešamās prasmes un zināšanas.

(9) Tāpēc ir lietderīgi attiecīgi grozīt Regulas (EK) Nr. 999/2001 I pielikuma 1. punktu un minētās regulas VII pielikuma B nodaļas un VIII pielikuma A nodaļas norādes uz Direktīvu 89/361/EEK aizstāt ar atsaucēm uz Regulu (ES) 2016/1012, un Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 807/2014 ([6]) 7. panta 2. un 3. punktā noteikto izteikumu "vietējās šķirnes, kam draud izzušana no izmantošanas lauksaimniecībā" aizstāt ar izteikumu "apdraudēta šķirne", kas definēta Regulas (ES) 2016/1012 2. panta 24. punktā.

(10) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regulas (EK) Nr. 999/2001 I, VII un VIII pielikums.

(11) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 999/2001 I, VII un VIII pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2020. gada 11. jūnijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN

([4]) Padomes Direktīva 89/361/EEK (1989. gada 30. maijs) par tīršķirnes vaislas aitām un kazām (OV L 153, 6.6.1989., 30. lpp.).

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1012 (2016. gada 8. jūnijs) par zootehniskajiem un ģenealoģiskajiem nosacījumiem dzīvnieku audzēšanai, tīršķirnes vaislas dzīvnieku, krustojuma vaislas cūku un to reproduktīvo produktu tirdzniecībai Savienībā un ievešanai tajā, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 652/2014, Padomes Direktīvas 89/608/EEK un 90/425/EEK un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku audzēšanas jomā ("Dzīvnieku audzēšanas regula") (OV L 171, 29.6.2016., 66. lpp.).

([6]) Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 807/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ievieš pārejas noteikumus (OV L 227, 31.7.2014., 1. lpp.).

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 999/2001 I, VII, un VIII pielikumu groza šādi:

1) Regulas I pielikuma 1. punktu groza šādi:

a) ievadteikumu aizstāj ar šādu:

"1. Šajā regulā piemēro šādas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1069/2009 (*), Komisijas Regulā (ES) Nr. 142/2011 (**), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 (***), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 767/2009 (****), Padomes Direktīvā 2006/88/EK (*****) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1012 (******) dotas definīcijas:

_____

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.).

(**) Komisijas Regula (ES) Nr. 142/2011 (2011. gada 25. februāris), ar kuru īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un īsteno Padomes Direktīvu 97/78/EK attiecībā uz dažiem paraugiem un precēm, kam uz robežas neveic veterinārās pārbaudes atbilstīgi minētajai direktīvai (OV L 54, 26.2.2011., 1. lpp.).

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

(****) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 767/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par barības laišanu tirgū un lietošanu un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003 un atceļ Padomes Direktīvu 79/373/EEK, Komisijas Direktīvu 80/511/EEK, Padomes Direktīvas 82/471/EEK, 83/228/EEK, 93/74/EEK, 93/113/EK un 96/25/EK un Komisijas Lēmumu 2004/217/EK (OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.).

(*****) Padomes Direktīva 2006/88/EK (2006. gada 24. oktobris) par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli (OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp.).

(******) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1012 (2016. gada 8. jūnijs) par zootehniskajiem un ģenealoģiskajiem nosacījumiem dzīvnieku audzēšanai, tīršķirnes vaislas dzīvnieku, krustojuma vaislas cūku un to reproduktīvo produktu tirdzniecībai Savienībā un ievešanai tajā, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 652/2014, Padomes Direktīvas 89/608/EEK un 90/425/EEK un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku audzēšanas jomā ("Dzīvnieku audzēšanas regula") (OV L 171, 29.6.2016., 66. lpp.).";

b) pievieno šādu f) punktu:

"f) "apdraudētas šķirnes" definīcija Regulas (ES) 2016/1012 2. panta 24. punktā.";

2) VII pielikuma B nodaļu groza šādi:

a) B nodaļas 2.2.2. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"Ja TSE un atipiskā skrepi slimība saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā aprakstītajām laboratoriskajām metodēm un protokoliem ir izslēgtas, uz saimniecību attiecina a) apakšpunktā izklāstītos nosacījumus. Turklāt, balstoties uz lēmumu, ko pieņem par saimniecību atbildīgā dalībvalsts, uz saimniecību attiecina b) apakšpunktā izklāstītā 1. varianta, c) apakšpunktā izklāstītā 2. varianta vai d) apakšpunktā izklāstītā 3. varianta nosacījumus. Attiecībā uz saimniecībām ar jauktu ganāmpulku, kurā ir aitas un kazas, par saimniecību atbildīgā dalībvalsts var nolemt saimniecības aitām piemērot viena, bet kazām – cita varianta nosacījumus:";

b) B nodaļas 2.2.2. punktā b) apakšpunkta priekšpēdējo daļu aizstāj ar šādu:

"Dzīvniekus, kas minēti i) un ii) punktā, atļauts pārvietot no saimniecības uz kautuvi.";

c) B nodaļas 2.2.2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) 2. variants: nonāvēt un pilnīgi iznīcināt tikai uzņēmīgos dzīvniekus

Noteikt genotipu attiecībā uz prionu proteīnu visām saimniecības aitām un kazām, izņemot par trim mēnešiem jaunākus jērus un kazlēnus, kurus ne vēlāk kā pirms triju mēnešu vecuma sasniegšanas nokauj lietošanai pārtikā.

Visus dzīvniekus, embrijus un olšūnas, kas apzināti izmeklēšanā, kura minēta 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā, nonāvēt un pilnīgi iznīcināt, izņemot:

— ARR/ARR genotipa vaislas teķus,

— vaislas aitu mātes, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles, un, ja šādas vaislas aitu mātes izmeklēšanas laikā ir grūsnas, pēc tam dzimušos jērus, ja to genotips atbilst šā apakšpunkta prasībām,

— aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un kuras paredzētas vienīgi lietošanai pārtikā,

— kazas, kurām ir vismaz viena no šādām alēlēm: K222, D146 un S146,

— par trim mēnešiem jaunākus jērus un kazlēnus, ja par saimniecību atbildīgā dalībvalsts tā nolemj un ja vien tie tiek nokauti lietošanai pārtikā pirms triju mēnešu vecuma sasniegšanas.

Kā noteikts III pielikuma A nodaļas II daļas 5. punktā, dzīvniekus, kuri vecāki par 18 mēnešiem un kurus nonāvē iznīcināšanai, testē uz TSE klātbūtni, izmantojot laboratoriskās metodes un protokolus, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

Atkāpjoties no 2. varianta pirmajā un otrajā daļā izklāstītajiem nosacījumiem, dalībvalstis var nolemt tā vietā īstenot i), ii) un iii) punktā norādītos pasākumus:

i) 2. varianta otrajā daļā minēto, ka visus dzīvniekus nonāvē un pilnīgi iznīcina, aizstāt ar nokaušanu lietošanai pārtikā, ja vien:

   — dzīvniekus nokauj lietošanai pārtikā par attiecīgo saimniecību atbildīgās dalībvalsts teritorijā,

   — visus dzīvniekus, kas vecāki par 18 mēnešiem un nokauti lietošanai pārtikā, testē uz TSE klātbūtni, izmantojot laboratoriskās metodes un protokolus, kuri aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

ii) 2. varianta otrajā daļā minētajiem dzīvniekiem genotipa noteikšanu, tai sekojošu nonāvēšanu un pilnīgu iznīcināšanu vai nokaušanu lietošanai pārtikā atlikt uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus. Šo atkāpi var piemērot situācijās, kur references gadījums ir apstiprināts neilgi pirms aitu un/vai kazu atnešanās sezonas sākuma, ja vien aitu un/vai kazu mātes un to jaundzimušie visu šo laiku tiek turēti izolēti no citu saimniecību aitām un/vai kazām.

iii) Aitu vai kazu ganāmpulkos un saimniecībās, kurās aitas un kazas tiek turētas kopā, 2. varianta otrajā daļā minēto dzīvnieku nonāvēšanu un pilnīgu iznīcināšanu vai nokaušanu lietošanai pārtikā atlikt ne ilgāk kā uz trīs gadiem no references gadījuma apstiprināšanas dienas. Šajā daļā aprakstīto atkāpi piemēro tikai tad, ja par attiecīgo saimniecību atbildīgā dalībvalsts uzskata, ka vienīgais epidemioloģiskās situācijas risinājums ir visus attiecīgos dzīvniekus nokaut, bet sakarā ar saimniecības aitu un kazu populācijas zemo rezistences līmeni un citiem apsvērumiem, ekonomiskus apsvērumus ieskaitot, to nevar īstenot nekavējoties. Tādus vaislas teķus, kam nav ARR/ARR genotips, nekavējoties nonāvē vai kastrē. Īsteno visus iespējamos pasākumus, kas ātri palielina attiecīgās saimniecības aitu un/vai kazu populācijas ģenētisko rezistenci, ieskaitot tādu pamatotu audzēšanu un – attiecībā uz aitu mātēm – izbrāķēšanu, kuru nolūks ir paaugstināt ARR alēles biežumu un izskaust VRQ alēli, kā arī tādu āžu audzēšanu, kam ir alēle K222, D146 vai S146. Par saimniecību atbildīgā dalībvalsts raugās, lai nonāvējamo dzīvnieku skaits atlikšanas perioda beigās nepārsniedz attiecīgo skaitu, kāds bijis uzreiz pēc references gadījuma apstiprināšanas. Ja tiek piemērota šajā daļā aprakstītā atkāpe, līdz brīdim, kad, kā minēts 2. varianta otrajā daļā, dzīvniekus pilnīgi iznīcina vai nokauj lietošanai pārtikā, uz saimniecību attiecina 4. punktā izklāstītos pasākumus, bet pēc tam – 3. punktā noteiktos ierobežojumus.

Kad 2. varianta otrajā daļā minētie dzīvnieki nonāvēti un pilnīgi iznīcināti vai nokauti lietošanai pārtikā, uz attiecīgo saimniecību attiecina 3. punktā izklāstītos nosacījumus.";

d) B nodaļas 2.2.2. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"d) 3. variants: dzīvniekus obligāti nonāvēt un pilnīgi iznīcināt nav obligāti

Dalībvalsts var nolemt dzīvniekus, kas apzināti izmeklēšanā, kura minēta 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā, nenonāvēt un pilnīgi neiznīcināt, ja ir izpildīts vismaz viens no šādos četros ievilkumos noteiktajiem kritērijiem:

— ir grūti aizstāšanai iegūt aitu tēviņus ar ARR/ARR genotipu un aitu mātītes, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles, vai kazas, kurām ir vismaz viena no šādām alēlēm: K222, D146 un S146,

— aitu šķirnei vai saimniecībā ARR alēle vai kazu šķirnei vai saimniecībā K222, D146 vai S146 alēle ir reti sastopamas,

— tas tiek uzskatīts par nepieciešamu, lai izvairītos no tuvradnieciskas krustošanas,

— pamatoti apsvērusi visus epidemioloģiskos faktorus, to par nepieciešamu uzskata dalībvalsts.

Trīs mēnešu laikā pēc tam, kad apstiprināts klasiskās skrepi slimības references gadījums, visām aitām un kazām, bet ne vairāk kā 50 no katras sugas, nosaka genotipu attiecībā uz priona proteīnu.

Ja saimniecībā, kurā tiek piemērots 3. variants, vēl tiek konstatēti klasiskās skrepi slimības gadījumi, dalībvalsts no jauna novērtē, cik pamatoti iemesli un kritēriji balstījuši lēmumu piemērot 3. variantu. Ja tiek secināts, ka 3. varianta piemērošana nenodrošina pienācīgu uzliesmojuma kontroli, dalībvalsts konkrētās saimniecības pārvaldības variantu no 3. varianta maina uz b) un c) apakšpunktā noteikto 1. vai 2. variantu.

Uz saimniecību, kurā bijis pieņemts lēmums piemērot 3. variantu, nekavējoties attiecina 4. punktā izklāstītos nosacījumus.

Dalībvalstis, kuras klasiskās skrepi slimības uzliesmojumu pārvaldības sakarā atļauj piemērot 3. variantu, dokumentē iemeslus un kritērijus, uz kuriem balstījies katrs atsevišķais lēmums par piemērošanu.";

e) 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Pēc tam, kad visi dzīvnieki, kas kādā saimniecībā apzināti saskaņā ar 2.2.1. punktu, 2.2.2. punkta b) apakšpunktu vai 2.2.2. punkta c) apakšpunktu, ir nonāvēti un pilnīgi iznīcināti vai nokauti lietošanai pārtikā, spēkā ir šādi ierobežojumi.

3.1. Uz saimniecību attiecina intensificētas TSE uzraudzības protokolu. Protokols arī paredz uz TSE klātbūtni testēt tādus par 18 mēnešiem vecākus dzīvniekus, kas saimniecībā miruši vai nonāvēti, taču ne slimības izskaušanas kampaņas sakarā. Netestē ARR/ARR genotipa aitas un tādas kazas, kurām ir vismaz viena K222, D146 vai S146 alēle. Testēšanu veic saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā aprakstītajām laboratoriskajām metodēm un protokoliem.

3.2. Saimniecībā atļauts ievest tikai šādus dzīvniekus:

— ARR/ARR genotipa aitu tēviņus,

— aitu mātītes, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles,

— kazas, ja vien pēc ganāmpulku iznīcināšanas visas dzīvnieku mītnes saimniecībā ir iztīrītas un dezinficētas.

3.3. Saimniecībā atļauts izmantot tikai šādus vaislas teķus, vaislas āžus un aitu un kazu reproduktīvos produktus:

— ARR/ARR genotipa aitu tēviņus,

— ARR/ARR genotipa teķu spermu,

— embrijus, kuriem ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles,

— vaislas āžus un tādus kazu reproduktīvos produktus, kas noteikti dalībvalsts noteiktajos pasākumos, kuri paredzēti saimniecības kazu populācijas ģenētiskās rezistences palielināšanai.

3.4. Dzīvniekus no saimniecības pārvietot atļauts vai nu iznīcināšanai, vai ar šādiem nosacījumiem:

a) no saimniecības jebkādos nolūkos, ieskaitot audzēšanu, drīkst aizvest šādus dzīvniekus:

— ARR/ARR genotipa aitas,

— aitu mātes, kurām ir viena ARR alēle un nav VRQ alēles, ja tās pārvieto uz citām saimniecībām, kur saskaņā ar 2.2.2. punkta b) apakšpunktu (1. variants), 2.2.2. punkta c) apakšpunktu (2. variants) vai 2.2.2. punkta d) apakšpunktu (3. variants) īstenoto pasākumu rezultātā ir noteikti ierobežojumi,

— kazas, kurām ir vismaz viena no šādām alēlēm: K222, D146 un S146,

— kazas, ja tās pārvieto uz citām saimniecībām, kur saskaņā ar 2.2.2. punkta b) apakšpunktu (1. variants), 2.2.2. punkta c) apakšpunktu (2. variants) vai 2.2.2. punkta d) apakšpunktu (3. variants) īstenoto pasākumu rezultātā ir noteikti ierobežojumi;

b) no saimniecības tieši uz nokaušanu lietošanai pārtikā aizvest drīkst šādus dzīvniekus:

— aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle,

— kazas,

— ja dalībvalsts tā nolemj – jērus un kazlēnus, kuri nokaušanas dienā ir jaunāki par trim mēnešiem,

— ja dalībvalsts nolēmusi izmantot 2.2.2. punkta b) apakšpunkta i) punktā un 2.2.2. punkta c) apakšpunkta i) punktā noteiktās atkāpes – visus dzīvniekus;

c) ja dalībvalsts tā nolemj, jērus un kazlēnus var pārvietot uz vēl vienu citu saimniecību attiecīgās dalībvalsts teritorijā tikai nobarošanai pirms nokaušanas un ar šādiem nosacījumiem:

— galamērķa saimniecībā ir tikai tādas aitas un kazas, ko nobaro pirms nokaušanas,

— nobarošanas perioda beigās kazlēnus un jērus, kuru izcelsme ir saimniecībās, kur tiek veikti izskaušanas pasākumi, pārved tieši uz kautuvi, kura atrodas tās pašas dalībvalsts teritorijā un kurā tos paredzēts nokaut vēl pirms 12 mēnešu vecuma sasniegšanas.

3.5. Ierobežojumus, kas izklāstīti 3.1. līdz 3.4. punktā, uz saimniecību turpina attiecināt:

a) līdz dienai, kad visām saimniecības aitām panākts statuss "ARR/ARR", ja vien saimniecība netur arī kazas;

b) līdz dienai, kad visām saimniecības kazām ir vismaz viena K222, D146 vai S146 alēle, ja vien saimniecība netur arī aitas;

c) līdz dienai, kad visām saimniecības aitām panākts statuss "ARR/ARR" un visām saimniecības kazām ir vismaz viena K222, D146 vai S146 alēle; vai

d) divus gadus, skaitot no dienas, kad ir pabeigti visi 2.2.1. punktā, 2.2.2. punkta b) apakšpunktā vai 2.2.2. punkta c) apakšpunktā minētie pasākumi, ja vien šajos divos gados nav konstatēts neviens *TSE* gadījums, izņemot atipisko skrepi slimību. Ja minētajos divos gados tiek apstiprināts kāds atipiskās skrepi slimības gadījums, šajā saimniecībā īsteno arī 2.2.3. punktā minētos pasākumus.";

f) B nodaļas 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Ja pieņemts lēmums īstenot 2.2.2. punkta d) apakšpunktā noteikto 3. variantu vai 2.2.2. punkta c) apakšpunkta iii) punktā paredzēto atkāpi, uz saimniecību nekavējoties attiecina šādus pasākumus.

4.1. Uz saimniecību attiecina intensificētas TSE uzraudzības protokolu. Protokols arī paredz uz *TSE* klātbūtni testēt tādus par 18 mēnešiem vecākus dzīvniekus, kuri:

— nokauti lietošanai pārtikā,

— saimniecībā miruši vai nonāvēti, bet ne slimības izskaušanas kampaņas sakarā.

Netestē ARR/ARR genotipa aitas un tādas kazas, kurām ir vismaz viena K222, D146 vai S146 alēle. Testēšanu veic saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā aprakstītajām laboratoriskajām metodēm un protokoliem.

4.2. Piemēro 3.2. un 3.3. punktā izklāstītos nosacījumus.

Tomēr, atkāpjoties no 3.2. un 3.3. punkta, dalībvalsts var atļaut saimniecībā ievest un izmantot:

— arī audzēšanai – tādus aitu tēviņus un to spermu, kuriem ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles,

— aitu mātītes bez VRQ alēles,

— embrijus bez VRQ alēles,

ja vien:

— saimniecībā turētie dzīvnieki pieder pie apdraudētas šķirnes,

— uz saimniecībā turēto dzīvnieku šķirni attiecas audzēšanas programma, kuras mērķis ir šķirnes saglabāšana un kuru īsteno Regulas (ES) 2016/1012 2. panta 5. punktā definētā šķirnes dzīvnieku audzētāju biedrība vai kāda kompetentā iestāde saskaņā ar minētās regulas 38. pantu; un

— ARR alēle šķirnei sastopama reti.

4.3. Dzīvniekus no saimniecības aizvest ir atļauts iznīcināšanai vai tieši uz nokaušanu lietošanai pārtikā, vai arī ar šādiem nosacījumiem:

a) ARR/ARR genotipa teķus un aitu mātes un kazas, kurām ir vismaz viena K222, D146 vai S146 alēle, no saimniecības aizvest drīkst visos nolūkos, ieskaitot audzēšanu, ja vien tos pārvieto uz citām saimniecībām, uz ko attiecas pasākumu piemērošana saskaņā ar 2.2.2. punkta c) apakšpunktu (2. risinājums) vai d) apakšpunktu (3. risinājums);

b) ja dalībvalsts tā nolemj, jērus un kazlēnus var pārvietot uz vēl vienu citu saimniecību attiecīgās dalībvalsts teritorijā tikai nobarošanai pirms nokaušanas un ar šādiem nosacījumiem:

— galamērķa saimniecībā ir tikai tādas aitas un kazas, ko nobaro pirms nokaušanas,

— nobarošanas perioda beigās kazlēnus un jērus, kuru izcelsme ir saimniecībās, kur tiek veikti izskaušanas pasākumi, pārved tieši uz kautuvi, kura atrodas tās pašas dalībvalsts teritorijā un kurā tos paredzēts nokaut vēl pirms 12 mēnešu vecuma sasniegšanas.

4.4. Dalībvalsts nodrošina, ka no šās saimniecības netiek nosūtīta sperma, embriji un olšūnas.

4.5. Aitu un/vai kazu atnešanās periodā saimniecībā ir aizliegts jebkādas aitas un kazas ganīt kopīgās ganībās ar aitām un kazām no citām saimniecībām.

Ārpus aitu un kazu atnešanās perioda kopīgas ganības ir atļautas, ja vien tiek ievēroti ierobežojumi, ko, balstoties uz visu epidemioloģisko faktoru pamatotu apsvēršanu, nosaka dalībvalsts.

4.6. Saimniecībās, kur īstenots 2.2.2. punkta d) apakšpunktā noteiktais 3. risinājums, 4.1. līdz 4.5. punktā izklāstītos ierobežojumus joprojām piemēro divus gadus no brīža, kad konstatēts pēdējais TSE gadījums, kas nav atipiskā skrepi slimība. Ja minētajos divos gados tiek apstiprināts kāds atipiskās skrepi slimības gadījums, šajā saimniecībā īsteno arī 2.2.3. punktā minētos pasākumus.";

3) VIII pielikuma A nodaļas A iedaļas 4.1. punktu groza šādi:

a) a) apakšpunkta iii) punktu aizstāj ar šādu:

"iii) aitas ir ar prionu proteīna genotipu ARR/ARR, bet kazas – ar vismaz vienu K222, D146 vai S146 alēli, ja vien tās nav no saimniecības, uz kuru attiecas VII pielikuma B nodaļas 3. un 4. punktā izklāstītie ierobežojumi.";

b) b) apakšpunkta iii) punktu aizstāj ar šādu:

"iii) aitas ir ar prionu proteīna genotipu ARR/ARR, bet kazas – ar vismaz vienu K222, D146 vai S146 allēli, ja vien tās nav no saimniecības, uz kuru attiecas VII pielikuma B nodaļas 3. un 4. punktā izklāstītie ierobežojumi.";

c) d) apakšpunkta i), ii) un iii) punktu aizstāj ar šādiem:

"i) dzīvnieki pieder pie apdraudētas šķirnes;

ii) dzīvnieki nosūtītājā dalībvalstī ir ierakstīti šīs šķirnes ciltsgrāmatā. Šo ciltsgrāmatu ir izveidojusi un uztur saskaņā ar Regulas (ES) 2016/1012 4. panta 3. punktu atzīta šķirnes dzīvnieku audzētāju biedrība vai kāda minētās dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar minētās regulas 38. pantu. Attiecīgās šķirnes ciltsgrāmatā šie dzīvnieki ir ierakstīti arī galamērķa dalībvalstī. Arī šo ciltsgrāmatu ir izveidojusi un uztur saskaņā ar Regulas (ES) 2016/1012 4. panta 3. punktu atzīta šķirnes dzīvnieku audzētāju biedrība vai kāda minētās dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar minētās regulas 38. pantu;

iii) nosūtītājā dalībvalstī un galamērķa dalībvalstī ii) punktā minētās šķirnes dzīvnieku audzētāju biedrības vai kompetentās iestādes īsteno audzēšanas programmu, kuras mērķis ir minētās šķirnes saglabāšana;";

d) d) apakšpunkta v) punkta pirmo un otro daļu aizstāj ar šādu:

"ja galamērķa dalībvalsts saņēmējā saimniecībā ieved dzīvniekus, kas neatbilst a) vai b) punktā izklāstītajām prasībām, visu šīs saimniecības aitu un kazu pārvietošanu uz trim gadiem ierobežo saskaņā ar VII pielikuma B nodaļas 3.4. punktu. Ja galamērķa dalībvalstī klasiskās skrepi slimības risks ir niecīgs vai ja tai ir apstiprināta nacionāla skrepi slimības kontroles programma, šo ierobežojumu saglabā septiņus gadus.

Atkāpjoties no šā apakšpunkta pirmās daļas, šāds ierobežojums attiecībā uz Savienības iekšējo tirdzniecību vai attiecībā uz dzīvnieku pārvietošanu pa šo dalībvalsti neattiecas uz dzīvniekiem, kuri pieder pie apdraudētas šķirnes un kuri ir paredzēti saimniecībai, kur šo apdraudēto šķirni audzē. Uz šo šķirni attiecas audzēšanas programma, kuras mērķis ir šķirnes saglabāšana un kuru īsteno Regulas (ES) 2016/1012 2. panta 5. punktā definētā šķirnes dzīvnieku audzētāju biedrība vai kāda kompetentā iestāde saskaņā ar minētās regulas 38. pantu."